

Udvalgets spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder vedrørende det i folketingsåret 1983-84 (2. samling) behandlede forslag til folketingsbeslutning om etablering af et hybridnet og ministerens svar herpå

Spørgsmål nr. 1:

»Ministeren bedes som lovet i forbindelse med forslagens 1. behandling uddybe sine bemærkninger til forslagens enkelte punkter.«

Besvarelse:

Forslagets punkt 1 siger, at der skal gives P & T og telefonselskaberne mulighed for at etablere et såkaldt hybridnet, der bygger på P & Ts og telefonselskabernes net og forudsætter en udvikling af fællesantenneanlæggene og forbindelsesnettene mellem dem.

Efter bemærkningerne til dette punkt at dømme indeholder dette punkt intet, der adskiller sig fra min redegørelse af 10. maj 1983 og televirksomhedernes rapport, selv om ordvalget er lidt forskelligt.

Forslagets punkt 2 siger, at hybridnettet skal etableres på en sådan måde, at der skabes grundlag for udvikling af et landsdækkende bredbåndsnet.

I min redegørelse af 10. maj 1983 har jeg talt om »en hensigtsmæssig udvikling af det nuværende telenet hen mod et landsdækkende integreret bredbåndsnet.«

Umiddelbart synes de to formuleringer at have samme sigte.

Det må antagelig bero på en formuleringmangel, når bemærkningerne til dette punkt i slutningen synes at forudsætte hybridnettet udbygget i landdistrikterne. Umiddelbart forinden udtales nemlig, at det først er et *landsdækkende, integreret bredbåndsnet*, der vil dække de mindre bysamfund og landdistrikterne.

Bemærkningernes antagelse om, at et landsdækkende, integreret bredbåndsnet formentlig aldrig vil blive anlagt uden hybridnettet som overgangsløsning, er ikke i overensstemmelse med den bærende grundtanke for hybridnettet. Denne går nemlig ud på, at der på et eller andet tidspunkt ud i fremtiden vil være behov for at etablere et egentligt

bredbåndsnet af hensyn til de tjenester, som alene eller mest hensigtsmæssigt kan afvikles i et sådant net. Hybridnettet vil understøtte denne udvikling. Hvis det forudsættes, at bredbåndsnettet aldrig ville komme uden hybridnettet, svigter den hidtidige argumentation for dette.

Forslagets punkt 3 forudsætter, at loven om radio- og fjernsynsvirksomhed ændres således, at P & T og telefonselskaberne opnår eneret på fremføring af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer.

Der tænkes antagelig under punkt 3 alene på langdistancefremføring af nabolandes programmer, idet programmer udsendt via kommunikationssatellitter omtales i punkt 6.

I det forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som regeringen har fremlagt, er det foreslået bestemt, at langdistancefremføring af nabolandes programmer sker ved televirksomhedernes foranstaltning. Lovforslaget er altså i overensstemmelse med beslutningsforslagets punkt 3.

Hovedinteressen i det fremsatte forslag må samle sig om *forslagets punkt 4 og 5*. Ifølge *punkt 4* skal tilslutnings- og abonnementsafgifter for hybridnettet være ens for alle tilsluttede abonnenter uanset deres geografiske placering eller størrelsen af det fællesantenneanlæg, hvortil de er knyttet.

Denne formulering må formodes at forudsætte, at alle abonnenter, der ønsker det, skal kunne opnå forsyning gennem kabelnettet af fjernsynsprogrammer fra nabolande og kommunikationssatellitter til forud fastsatte takster.

For bedømmelsen af rækkevidden af og mulighederne for at realisere en sådan tanke må følgende hovedpunkter fastholdes:

a) I bemærkningerne til forslagens punkt 4 siges: »Taksterne skal fastsættes således, at man på grundlag af den forventede udvikling af hybridnettet opnår dækning for alle om-